

SZEGEDI NAPLO.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

Hirdetéseket és nyilttári közleményeket

a kiadó-hivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Hirdetéseket lapunk számára elfogadjuk;

Budapesten: Láng L. és Társa, Goldberger V., Rajnal Vilmos.

Bécsben és Hamburgban: Haasensten és Vogler.

Bécsben és M. m. Frankfurtban: Daube G. L. és Társa.

Előfizetési feltételek:

Értékűvel helyben vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.

Félévre 7 frt — kr.

Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztőségi és kiadóiroda:

Székely-utca 284-ik szám,

I. emelet.

Előfizetési fölhívás.

SZEGEDI NAPLO

1881-ik évi

Január—márczius negyedére.

Lapunk ezentul is éles ellenzéki politikai iránya mellett első sorban Szeged rekonstrukciója s a város lakossága helyesen fölfogott érdekeinek minden irányban független és őszinte szószólója marad.

Tartalmára nézve is az eddig követett úton tovább haladunk. Számos helyi és külmunkatárs közreműködése folytán képesek leszünk olvasóink igényeinek megfelelni.

Ajánljuk lapunkat a helyi és vidék olvasóközönség pártfogásába.

A szerkesztőség.

Előfizetési föltételeink a következők:

Előfizetési ár:

Egész évre 14 frt — kr.

Félévre 7 frt — kr.

Negyedévre 3 frt 50 kr.

Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidéken postán küldve értenődő.

A kiadóhivatal.

Szeged december 27.

A pénzügyminiszter jövő hó ötödikén ismét össze csődíti az ország bankárait. Ismét kölcsönért folyomodik az európai pénzpiacchoz, habár az ez alkalommal igényelt összeg, tizenhárom millió forint, szerényebb a szokottnál.

A képviselők megszavazták a költségvetést s így az annak födözésére szolgáló kölcsönt is. A pénzügyminisater politikája azonban az országot már odavitte, ahova a tönkrementők jutni szoktak. Nem elég már a vagyon, a keresetforrások és a kiterjedtség elzalogosítása. Bekövetkezett az expropriáció ideje. Az egyik kezével még kölcsönt vesz, de a másikkal már áruba bocsátja a nemzeti vagyont és pedig annak legértékesebb részét, a földbirtokot.

Komoly megfontolást érdemlő kérdés az, vajjon előnyös-e az államra, ha mint nagybirtokos óriási latitudináriákat kezel s azokat akár hasznosbérlet, akár házilag való művelés által értékesíti. Rég megoldott probléma ez, s tudja mindenki, hogy az állam rossz gazda, és hogy az ingatlanaiából nyert jövedelem alig felel meg a tőke két, vagy harmadfél száztólival való kamatoztatásának. Természetesen rá jön akkor az egyszeregy segítségével még az utolsó számtiszt is, a pénzügyminiszter elismert nagy fiandtudományára nélkül arra, hogy az nem lehet jó gazdálkodás az állam részéről, mikor tőkét harmadfél perzentet hoznak, nyolcz perzentos adósságokat csinálni. Sokkal célravezetőbb tehát a rosszul kamatozó

államjavakat eladni és abból az államadósságoknak egy részát törleszteni. Ez a politika az államnak minden száz frttól öt és 1/2 forintot jövedelmezne, vagy ami egyre megymegtakarítana.

Ha a pénzügyminisztert az államjavak áruba bocsátásánál ezek a szempontok vezetnék, akkor még sokak találkoznának, kik eljárását helyeselni tudják, bár nem minden pénzügyi kalkuláció felel meg az állam, a nemzet érdekeinek, melynek végeredménye számtanilag szép plusztud föltüntetni. Lehet, hogy sokkal fontosabb nemzeti és kulturális érdekek ajánlják az államnak fekvőségeinek megtartását, semhogy azokat egyszerű számadati haszonnal ellensúlyozni lehetséges volna.

De még az olcsó számolási dicsőséget sem igényelheti Szapáry gróf. Mert nem az államadósságok törlesztésére ajánlta ő az állami földbirtok eladását, hanem a rendes kiadásokat fogja az árukból födözni. A pénzügyminiszter úgy tesz, mint az a földbirtokos, ki fekvőségeinek egy részét eladja, hogy abból föntarthassa fényüzéssel berendezett háztartását, hogy drága lovakat hajtson, utazásokat tegyen és fényes bálokat csaphasson.

Ez már nem politika: ez tékozlás. A tékozló sorsa pedig mindig az elszegényedés, a nyomor és végre a szolgaság. A kormány politikájának végkövetkezményei tehát világosan állhatnak előttünk.

Most még járja a kölcsönzés, de már megkezdtek a vagyon prédálását. Később, ha már kölcsönök nem kapunk rohamosan végeztünk majd az államnak századokon át szerzett vagyonával. Ha ez is el lesz pusztítva, bekövetkezik a tönk, a bukás, mely végzetesebb lehet ránk nézve még a világsi katasztrófánál is.

Világosnál két nagyhatalmasság zsoldosai előtt kényszerültünk lerakni fegyvereinket, azokat a fegyvereket, melyekkel a nemzet halhatatlan dicsőséget szerzett, melyek hordásával a szabadság bajnokaivá lettünk. A mivel világsi megkönyezte a sorsunkat és átkozta a gyalázatos muszka zsarnokot, aki letiport minket, amint letiporni igyekezett a szabadság minden zászlóvivőjét.

De ha megbukunk önhibánk miatt, megbukunk nem fegyverrel kézben szemben a tulerős ellenséggel, hanem üres pénztárral, a kötelelet bemutatató hitelező előtt, akkor senki sem fog fölöttünk sajnálkozni és nem bírván a szabad nemzetek rokonszenvét s becsülését alig leszünk képesek ismét fölemelkedni a porból.

A kormány politikája tehát csakugyan a tékozló sorsára, a szolgaságra és nyomorra kárhóztatja a nemzetet. Ezzel a kormányval, ennek politikájával végre szakítani kell. Erős akarattal és nagy önmegtartóssággal még most megküzdehet az el-

követett hibák következményeivel és menekülhet. Ne riadjon vissza a magyar az akadályoktól, nem attól, hogy a magyar kormány a választások alkalmával szövetkezik a nemzetiségekkel, s hogy szaporítja a horvát képviselők számát.

Meg kell törni annak a kormányval a hatalmát és elő kell készíteni a nemzet anyagi regenerációjának napját. Ez pedig nem képzelhető másképp, mint a független magyar pénzügyi- és kereskedelmi politika segítségével.

A bécsi „Allg. Ztg.” jelenti: John Bright ki fog lépni a kabinetből, ne hogy akadályt szolgáljon a Habeas corpus acta tervezett fölfüggesztésének. A fölküldött érkezett magánüzenetek is megerősítik ama hirt, hogy Middleburg közelében ütközet volt angol katonaság és boérek között, melyben 250 angol katona részint megöletett, részint megsebesült. Krüger, a transvaali köztársaság elnöke, proklamációt tett közzé, melyben kijelenti, hogy tisztelettel viseltetik Viktoria királynő és a brit lobogó iránt, és hogy a háborút elkerülni óhajtja, de el lévén határozva a kivívott függetlenséget minden áron megőrizni, fölhívja az angol parancsnokokat, hogy az ország kormányzását adják át önszántukból a fölkelőknek.

Bernből jelentik, hogy az 1881-iki évre választott szövetségi elnök, Anderwert szövetségi tanácsos 25-ikén este agyonlötötte magát.

Hitelműveletek a jövő évben.

A pénzügyminiszter elhatározta, hogy a földtehermentesítési kötvények törlesztési részletének födözésére öt százalékos papíráradékot fog 13 millió forintnyi névleges összegben értékesíteni. Nagyobb összegnek papíráradék útján beszerzésére a pénzügyminiszter ép a törvény értelmében nem volt fölhatalmazva, miután határozottan csak 10.682.000 frtnyi összeg födözésére nyert jogot, mely törvényes intézkedés a kérdéses értékpapírok szövegében ki is van fejezve. Hogy a pénzügyminiszter az 1881-ik évi többi szükségletet miképp fogja födözni, ez egyrészt a különféle adótörvényjavaslatok iránti tárgyalások eredményétől, másrészt pedig a pénzpiac későbbi helyzetétől fog függni. A 13 milliónyi papíráradékból nyerendő készpénzösszeg teljesen elegendő lesz a kezelési szükségletnek a jövő év elején való födözésére, miután a folyó hó összes szükséglete, ideértve a január havi szelvényeket is, a jelenlegi készletekből már teljesen födözve van. E kedvező eredmény részben az utóbbi hónapok rendkívül jó adóbevételeinek tulajdonítható. (B. C.)

Ugyanazok a „B. C.” írja, hogy a pénzügyminiszter a jövő évi januárius hó 3-ra a következő céget szólította föl ajánlat benyújtására: 1. A magyar általános hitelbankot. 2. A pesti hazai első takarékpénztár egyesületet. 3. A magyar általános földhitel részvénytársulatot. 4. Az országos központi takarékpénztárt. 5. A budapesti egyesült fővárosi takarékpénztárt. 6. A magyar leszámítoló és pénzváltó bankot. 7. A pest magyar kereskedelmi bankot. 8. A cs. k. szao. hitelbankot Bécsben. 9. Az angol-osztrák bankot Bécsben. 10. Az Uniobankot Bécsben. 11. A bank-egyesületet Bécsben. 12. Az általános osztrák földhitelintézetet Bécsben. 13. Rothschild M. S. bankházat Bécsben. 14. Wodianer Mór bankházat Bécsben. 15. Az általános letétközlő bankot Bécsben. 16. A cs. k. szab. tartományi bankot Bécsben. 17. Beichröder S. bankházat Berlinben. 18.

A diszonto társaságot Berlinben. 19. A kereskedelmi és iparbankot Berlinben. 20. Rothschild A. M. bankházat Frankfurtban a M/m.

Az új 10 forintos.

1881-ik évi január 3-án valamennyi bankintézetnél az osztrák-magyar bank 1880. évi május 1-ről keltezett 10 forintos bankjegyeinek kiadatása kezdetét veszi.

Ezen új bankjegyek leírása hirdetményileg fog közzétettni.

A jelenleg a „szabadalmazott osztrák nemzeti bank” czime alatt forgalomban levő, 1863. évi január 15-ről keltezett osztrák értékű 10 frtos bankjegyek bekvántatnak és bevonatnak.

A birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok cs. kir. kormánya és a magy. kir. kormány e tekintetben, egyetértve az osztrák magyar bank fötanácsával (alapszabályok 89. cikk), következőket állapítottak meg:

1. A jelenleg forgalomban levő 1863. évi jan. 15-ről keltezett osztrák értékű 10 frtos bankjegyek az osztrák-magyar bank fö- és fökintézeténél 1881. évi szeptember 30-ig fizetés és kicserélés után elfogadtatnak.

2. 1881. évi október 1-től — évi december 31-ig a bevonatni rendelt 1863. évi január 15-ről keltezett osztrák ért. 10 frtos bankjegyek az osztrák-magyar bank föintézeténél Bécsben és Budapesten fizetés és kicserélés után még elfogadtatnak ugyan, a többi bankintézeteknél azonban már csak kicserélés után vétetnek át.

3. 1882. évi január 1-től kezdve a bekvánt 1863. évi január 15-ről keltezett osztrák ért. 10 frtos bankjegyek az osztrák-magyar banktól többé fizetés gyanánt el nem fogadtatnak, úgy hogy 1881. évi december 31-vel a bekvánt osztrák ért. 10 frtos bankjegyek bevonatásának végső határideje letelik. Ezen határnaptól kezdve azonban ezen bekvánt bankjegyek az osztrák-magyar bank föintézeténél Bécsben és Budapesten kicserélés után még elfogadtatnak. Ilyen bankjegyekért való kárpótlás a fökintézeteknél csakis különös kérelemre az osztrák-magyar bank fötanácsának engedélyével teljesíthetik. Ezen engedély kiadására végett a megtérítendő bankjegyek a fökintézetekhez jegyzék (Consignation) kíséretében nyújtandók be.

1887. évi december 31-ike után az osztrák-magyar bank már nem köteles (alapszabályok 89. cikk) a bekvánt 1863. évi január 15-ről keltezett osztrák értékű 10 frtos bankjegyeket beváltani vagy kicserélni. Bécs, 1880. évi decz. hó 24. Osztrák-magyar bank.

Az osztrák-magyar bank 1880. évi tizenforintos bankjegyeinek leírása.

Az osztrák-magyar bank 1880. május 1-ről keltezett 10 forintos bankjegyei 132 milliméter szélességű és 90 milliméter magasságú rétformával bírnak, a vízjel nélküli készült papíron kettős nyomtatást mutatnak, egy oldalon német, más oldalon magyar bankjegyszöveggel.

A tulajdonképeni 122 milliméter széles és 80 milliméter magas bankjegykép közepén egy derékszögű, 58 milliméter széles és 40 milliméter magas, világosbarna alapszínű írásmezőt mutat, sötétkék színben nyomtatott derékszögű kerettel beszeve, mely a bankjegykép összes többi terét teljesen elfoglalja.

Ezen sötétkék keret egységes rajzoltságban nyolcz mezőre való föosztást tisztán fölismerttet, melyek közül három-három egymás fölött csoportosuló mező a bankjegykép jobb- és baloldali részét arányos elrendezésben képezi, míg a többi két mező az írásmezőt fölül és alul egész szélességében berekeszti és egy-egy részét a keret két oldalrészét egymással összeköti.

A bankjegykép ezen két, hármastól főtől, egyenlő oldalrészének mind-egyike felső derékszögű mezejében az arab „10“ számot világos színnel kör-alaku ékítményben, a német szöveg oldalán: „Zehn Gulden“, a magyar szöveg oldalán: „Tíz forint“ körirattal tartalmazza. A két oldalrész ezen felső mező a keretnek az írásmező fölé levő része által köttetnek össze, melyben antiqua betűkkel világos színnel nyomtatva ezen szavak: „Zehn Gulden“, illetőleg: „Tíz forint“ hosszukás díszített táblán mutatkoznak.

A bankjegy német, valamint magyar oldalán a két oldalrész középső mezőjében, kör-alaku keretben egy és ugyanazon eszményi nő fő van elhelyezve és pedig úgy, hogy az egyik oldalrész feje a másik oldalrészben levő főnek tökéletes tükrözése. A bankjegy tehát egy és ugyanazon fő négyeszer mutatkozik két-téle fordulatban és világításban, tekintetét mindig az írásmező felé irányozva.

A bankjegykép két oldalrészének alás mező derékszögű díszes ékítményben, mely az előbb említett fejrakok kör-alaku kereteihez szorosan csatlakozik, a bankjegyek hamisítására szabott büntetéről szóló törvényes határozmányt mikroszkopikus írásban tartalmazza. Ezen büntető határozmány szövege a német oldalon következőképen hangzik:

„Die Verfälschung (Nachmachung oder Abänderung) der von der österreichisch-ungarischen Bank ausgefertigten Noten wird in beiden Theilen des Reiches als Verbrechen der Verfälschung öffentlicher Kreditspapiere nach den Bestimmungen der Strafgesetze bestraft.“

és a magyar oldalon következőképen:

„Az osztrák-magyar bank által kibocsátott jegyeknek hamisítása (utánzása vagy megmásítása) a monarchia mindkét részében mint nyilvános hitel-papírok hamisításának bűnténye a büntető törvény határozmányai szerint büntetendő.“

Ezen szöveg, a derékszögű alapformának megfelelőleg, igen keskeny, sötétkék kerettel van beszegve, melyből apró világos antiqua írásban ismételve a bankjegy német szövegű oldalán e kitétel: „10 Gulden“ és magyar szövegű oldalán „10 forint“ előtűnik,

Az összeköttetés az oldalrészek két legalsó mezeje között a sötétkék bankjegyeket kiegészítő czéljából díszes ékítmény által eszközöltetik, melynek

közepén tojásdad foglalatban monogrammlátszik. Ez a német oldalon a német nyelvű bankcég „O. E. U. B.“ kezdőbetűi, a bankjegy magyar oldalán a magyar nyelvű bankcég „O. M. B.“ kezdőbetűit tartalmazva. A monogrammtól jobbra és balra az antiqua betűkkel nyomtatott „Zehn“, illetőleg „Tíz“ szavak ugyancsak díszes kikerekített foglalatban vannak elhelyezve.

Az öszképet, melynek egyes díszítménéyi számos mikroszkopikus ékítményekből állanak, irássalalag szegi be ezen sokszorosán ismételt szavakkal: „Zehn Gulden“, illetőleg „Tíz forint.“ Ez irássalalaghoz végső befejezés gyanánt csipkeszerűen rajzolt ékítmény csatlakozik, melynek szabályosan ismétlődő részeiben mindig a „10“ szám mutatkozik.

Egészben tekintve, a tízforintos bankjegy német és magyar oldala két hasonnemű kép gyanánt tűnik elő, mely csak a szöveg nyelvi különbségére és az ékítményi részletek egyes csoportjaira nézve különbözik egymástól.

A bankjegy alapja, amint az különösen a középső írásmezőn és a bankjegy szélén szembetűnik, apró, egyenmértű, harántos keresztcsékből (X) álló világosbarna finom ékítményből áll, melyben a mikroszkopikus „10“ szám számtalan szabályos ismétlődésben újra és újra előfordul.

A szószertint bankjegy-szöveg, melyet a német és a magyar oldalon a bankjegy középső mezeje a bank cégjegyzésével együtt tartalmaz, a német szövegben következőképen hangzik:

„Die österreichisch-ungarische Bank bezahlet sofort auf Verlangen dem Überbringer gegen diese Anweisung bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest Zehn Gulden österr. Währ. in gesetzlicher Münze. Wien, 1. Mai 1880.“

Oesterreich-ungarische Bank.“

(Aláírás.)

és a magyar szövegben következőképen: „Az osztrák-magyar bank ez utalvány átvétele mellett bécsi és budapesti főintézetinél fizet legott kívánatra az előmutatónak osztrák értékű tíz forintot törvényes ércpénzben. Bécs, 1880. május 1-én.“

(Aláírás.)

A bankjegy német szövege fölött az írásmezőben a sorozat megjelölése, a bankjegy magyar szövege fölött ugyanolyan helyen a bankjegy száma vörös színben látható.

TÁRCZA.

Az anya áldozata.

Friedrich Fr. elbeszélése. 29

VII.

(Folytatás.)

Midőn Róbert az őrnagy szobájába lépett, ez meglepetve kelt föl székéről és kérdőleg tekintett az ülnökre.

— Ah őnt nem vártam, ülnök ur, mondá hidegen.

Az ülnök figyelmét kikerülte e megszólítás fagyossága.

— Hol van Méta? kérdezé Róbert. Napok óta semmi életjelt nem adott magáról.

Az őrnagy összeránczolta szemöldeit.

— Leányom visszatért a fővárosba, mondá aztán.

— Bucus nélkül! — kiáltá az ülnök fájdalmasan.

— Ülnök ur, mondá az őrnagy szigorú hangon, leányom azt hitte, hogy a történetek után nincs többé szükség bucsúzásra. Ez volt az én nézetem is. Leányom azt gondolta, hogy önnek be kell látnia, mennyire magától érthető a szakítás kényszere. Es magam is föltettem, hogy ön ezt be fogja látni.

— Ugy, tehát ellőknek, földának, mivel szerencsétlen anyám. . . .

— Megálljon ülnök ur, vágott szavára az őrnagy. Mivel ma talán utójára találkozunk, nem akarom ez alkalmat elmulasztani, hogy a köztünk fönnforgott viszonyt tisztázzam. Ön az imént szerencsétlen anyját említette, — én Klíngennét mindenkor nagyra becsültem. Nem vagyok ez ügyben bíró, de egyre nézve mégis fölvilágosítást kérek öntől. Az ön anyja magára vette a lopás bűnét és mégis ön küldött meg ugyanazon reggel Dammer hadnagynak 500 tallérnyi kártya-

adósságot. Mondja, minő összefüggés van e két körülmény között?

Róbert minden tagjában remegett e kérdésre. Sem tagadni nem merte bűnét, sem beösmerni.

— Az ön hallgatása azt látszik bizonyítani, folytató az őrnagy, hogy föltévésem helyes volt. Né tartson tőle, hogy e körülményt fölhasználom ön ellen, az elkövetett bűn anyjának nehéz áldozatával úgy is ki van egyenlítve. Sajnálom önt, ülnök ur, de köztünk a szakítás elhátríthatlan kényszerűséggé vált. Ha azonban valamiben szolgálhatok önnek, szívesen teszem, mert sohasem fogom elfelejteni, mily közel állott hozzám.

Róbert megsemmisülve, mereven tekintett az őrnagyra, kinek minden szava egy-egy törsturás volt neki. Tehát itt is megvétel lett osztályrésze!

Az ülnök önkívületben rohant ki a szobából, a házból, melyben oly boldog órákat töltött. — Cél nélkül bolyongott az erdőben. Most érezte még csak, minő nyomorult lett. Anyja életét áldozta föl érte, de az áldozat hasztalan volt, mert nem óvhatta meg őt az emberek megvetésétől. Méta miatt hagyta el Annát, s most ő maga volt elhagyatva, kiutasítva!

Kimerülten rogyott le egy fatörzsre és most ébredt tudatára jellemgyöngeségének, mikor nem volt senki, akire támaszkodjék. Mért is nem hagyta anyja, hogy kivegye könnyelműségének büntetését? — Jobb lett volna neki a börtönben!

Napok óta először gyűltek ismét szembe enyhítő könyvek. Inkább szomorúsággal, mint ekkeseredéssel gondolt vissza a történetekre. Métaival leendő egybekelés volt anyjának legkedvencebb kívánsága, és az, ime, mégsem teljesülhet. S nem is érzett volna emiatt fájdalmat, ha általa anyjának óhaját nem látja megsemmisülni.

Mennyire másképp lett volna mindez,

ha hü marad Annához. E leány egyszerű, gyermekies kedélye, az erdész szigorú, becsületes jelleme bizonynyal megóvták volna őt attól a végzetes könnyelműségtől.

S nem semmisítette-e meg Anna életboldogságát is? Nem lehetséges-e hogy e leányt még megmentse? Nem siethetett-e hozzá, nem borulhatott-e lábához, hogy bocsánatáért esdekeljen? Ugy tetszett neki, mintha e gondolat új életet adna. Anna sokkal jobban szereti őt, sem hogy most is elforduljon tőle, e leány sokkal jobb szívű volt, sem hogy meg ne bocsájtana neki. Az erdész haragja! — mit gondolt ő azzal, ha csak Anna bocsánatát bírja!

Hirtelen fölugrott helyéről és az erdészlak irányában elsietett. Ugy tetszett neki, mintha sötét éjszakán utat tévesztvén, egyszerre biztató világosságot látna, mely a helyes utra vezet. E fénypont felé sietett most, szíve könnyebbült, táradt tagjai új erőt nyertek, — ott, ott a nyugalom és megváltás integet.

Csakhamar egy meredek hegyi utra ért, mely le a völgybe s az erdészlakba vezetett. Amint azon haladna, egy nőalakot látott a fák közt vezető hegyi uton lesietni. Csak futólagosan látta az alakot s nem ismerte föl. Siettetvén lépteit, egy másik alakot is vett észre, mely a siető nőt rohamosan követte. Fölismerte azonnal, — Dammer hadnagya volt. Róbert még inkább gyorsította lépteit és mindinkább közeledett a két alakhoz. A hadnagy szinte elérte már az előtte futó nőt, aki — az ülnök most már tisztán kivehette — nem volt más, mint Bueher Anna. Kiáltani akart, de hangja meztagadta a szolgálatot és oly szédülés fogta el, hogy egy fához kellett támaszkodnia.

Csak egy pillanatig tartott e gyöngeség. Halk sikoltás hatott el hozzá,

az idő rövidségénél fogva, részint pedig az árviz következtében még mindig észlelhető zilált társadalmi viszonyaink miatt e mozgalom teljesen rendszertelen. Itt is ott is kisebb csoportok állapítanak meg névsorokat, anélkül, hogy a választóközönség ezekhez tömegesen járult, vagy járulhatott volna. Így aztán gyakran egy és ugyanazon név előfordul több névsorban, mások pedig, kik városunknak hasznos szolgálatot tenni képesek és hajlandók, kimaradnak. A rendszertelenségnek végre pedig az a hátránya is lesz, hogy egy és ugyanazon polgárok esetleg több kerületben lévén megválasztva, pótválasztások lesznek szükségesek. Akik a választási mozgalmat vezetni akarják, miért nem hinak össze oly értekezletet, amelyben a választóközönség tömegesen részt vehetne és amelyben a névsorok összehasonlítva, kiegészítve és nagyobb számú választókat elfogadva lennének? Erre az intézkedésre még most is van idő; de ha a választás eredménye a véletlen játék marad, úgy az alatt csakis a közügyek fogynak szenvedni.

— Herman Ottó beszámolója. Városnap délelőtt 10 órától 12-ig tartotta beszámoló beszédjét Herman Ottó alsó kerületi országgyűlési képviselőnk a városi széképület közgyűlési termében, közép számú hallgatóság előtt. A képviselő értekljes szónoklatban adta elő eddigi működésének indoklását és a szegedi ügyek, első sorban, a fölvetésön tekintetében nyilatkozott, olymáán, hogy Szeged részére fölvetett kölcsönt, habár az a viszonyokhoz pest drága is, ő és társai kénytelenek voltak megszavazni, miután a királyi biztosság részéről az intézkedések tartattak és jobb kölcsön szerzésére szükséges információk nem voltak szerezhetők. — A harmadik egyetem ügyében nem rég Budapesten járt külsőséghez nem csatlakozását Herman Ottó indokolta, hogy ő és társai megkövetelik, miszerint a budai várpalotán, mikor a magyar király ott székelt, nemzetibogó leugjen. (A szegedi egyetem után addig várjunk? A szerk.) Az országos politikáról szólva, Herman elítélte a mostani kormányrendszert mindegyesében és különösen az adóemelés és a közös hadsereg föntartása ellen szökött szellemes, de egyuttal a nép-

fölismerte benne Anna hangját. Hely a kanyargó utat megrövidítse, mit sejtőrdőve a veszélylyel, esztelenül vállalta a meredeken, melynek egyes sziklabajai fenyegetőleg gurultak le lábait érintésétől.

— Megállj! — kiáltá lehangosan.

Látta, hogy a hadnagy megragadta Anna kezét, s hogy a leány csak megereje megfeszítésével, sebes futással menekülhetett ismét a tolakodó elől. Egy perczel később Róbert ott áll meglepett hadnagya előtt.

— Becstelen! — kiáltá Róbert a hadnagyra indulatosan.

— Ön ülnök ur, itt? — mondá a hadnagy gunyosan. Lesz szíves megvárázatot adni az imént használt vak megszólítás felől.

— Ön elégtételt fog nekem adni, amiért egy gyönges leányt vakmezőn üldözött! — folytató Róbert.

— Ön talán védelmezője e leánynak? — veté ellen a hadnagy. — Van, ülnök ur. Ön elégtételt kér tőlem? Mielőtt e részben nyilatkoznám, fölvilágosítani, ha valjon van-e ehhez jogom. Mert én csak kifogástalan becsületű emberrel verekszem, és ön . . .

— Nyomorult gyáva! kiáltá az ülnök, nem tudva uralkodni dühén a hadnagyra akart rohanni. Egy köd kimozdult lábait alól, az ülnök meglökött és lebukott a meredeken.

A hadnagy rémulve látta a szerencsétlenséget és nem mert a meredek szélére lépni, félve, hogy ott az ülnök szédült testét pillantja meg. Nem volt bár akaratlanul, okozója az esésnek? A hadnagy csekély habozás után na léptekkel elsietett, anélkül, hogy a bukottak segélyére menne.

(Folyt. köv.)

teljesen megérthető hasonlatokkal illusztrálván, mennyire veszedelmes a mai rendszer, mely a terhek kevesbitése helyett folyton csak az adót emeli és mint Wahrman mondta, fatalisztikus pénzügyi politikát követ, holott a pénzügyek intézése terén csak komoly, biztos számvetés lehetséges észszerűen. Végül a jövő választásra figyelmeztetve a közönséget, már most is fölhívja azok buzgólkodását a jövő választás érdekében, minthogy csakis fokozott érdeklődés mellett lehet remélni, hogy a nemzet függetlenségére törekvő párt többségre vergődik. A jelenvolt polgárság megéljenze a beszámoló képviselőt, kinek tisztelőre este alsó városban társas vacsora is tartatott.

— Gyászhr. Amint mély részvételt értesülünk, tegnap elhalt Bécsben özv. buziási Eisenstädter Ernesztina, szül. Guttman életének 80-ik évében. Az elhunyt derék anyát tíz gyermeke, számos unokái és dedunokái siratják. A boldogult buziási Eisenstädter Simon özvegye volt, és megérte azt a ritka szerencsét, hogy férjével, szeretett családjától környezve 1874-ben ünnepelhetett arany lakodalmát. A jótékonyaságtól és egyéb nemes tulajdonságairól városunkban is széles körökben ismert nő, bár már több év óta Bécsben élt, nem felejtette el Szegedet, amennyiben az itteni jótékony nőegyletnek tagja maradt és gyakran, itt lakó gyermekei közvetítését fölhasználva, jótéteményekben részesítette a szegedi szegényeket. Temegetése, melyre Szegeden és Temesvárt előgyermekai Bécsbe siettek, ma megy végbe. Béke hamvaira.

— A szegedi kaszinó-egyesület tegnap délután tartá meg rendes évi közgyűlését. — A közgyűlés tudomásul vette a választmány által be-terjesztett múlt évi zárszámadást és megszavazta a költségelírányzatot a jövő 1880/81-ik évre. Az egylet bevételei 3470 frt 61 krban és kiadásai 3440 frt 60 krban irányoztatnak elő; minél fogva még 30 frt fölösleg mutatkozik. A könyvtár gyarapítására ugyan csak 100 frt hiány vétetett föl, azonban hi lett mondva, hogy ha a rendkívüli kiadásokra előirányzott 300 frtból némi fölösleg maradni találna, az is arra a célra lesz fölhasználandó. Végre a közgyűlés megválasztá Pálffy Ferenczet első igazgatónak, Gál Ferenczet második és Molnár Pált harmad-igazgatónak és a következő 24 választmányi tagot: Babarczy József, Balogh János, Csorba Viktor, Dáni Ferencz, Fluck Ferencz, Fodor István, Gerle Antal, Huszka Odön, Kelemen István, Kelemen Kálmán, Kovács Albert, Magyar János, Marinkics Mihály, Muskó Sándor, Nyilassy Pál, Oltványi Pál, Rosenberg Izsó, Rózsa Ferencz, Salamon Zsigmond, Szabó Imre, Szeghő Géza, Szluha Agoston, Vass Pál és Veszeli-ovics Bazil.

— Bene Gyula urat, mint fájdalommal halljuk, ismét súlyos csapás érte. Karácsony estéjén, amikor más családokban a gyermekek sugárzó arcokkal állják körül a katócsnyitát és szívük telve boldogsággal: Kis-Zomborban Bene Gyula és kis fiai szeretett Mariskájuk betegágyánál virasztottak és esti 11 órakor a bájos gyermek nem volt többé; átközhözött 14 éves korában az anyalok országába, ahonnan a földre szállt. Fájdalomban adjon erőt a ritka családunknak az a tudat, hogy kötelességre két ából a hazának derék honpolgárokat nevelni, amire nagyobb szükség lesz most, mint bármikor volt ezelőtt. Az elköltözött angyalnak pedig legyen könnyü a fölé.

— Rémes gyilkosság. Martonos közp. csendéletét, mint lapunknak írják, egy rémes gyilkossági esemény zavarta. Ugyanis egy martonosi tanyán egy fiatal 23 éves paraszt legény valószínűleg boszu áldozata lón; amennyiben a 24-én este, amint a szomszéd tanyára kártérítést ment, késsel megöletett. A gyilkos n. yomoztatik. Ma vétetik a szemrehányó orvosi boncolás alá; neve: Székely F. Lórián.

A német színházban vasárnap kezdődött meg az előadások: A fővárosban úgy látszik az a hír volt elterjedve, g) a színházban demonstrációk

lesznek, s ezért a bejárat előtt sokan vártak — de hiába vártak. Se fütty, se „abzug“, se más lárma nem volt, s az előadás minden baj nélkül lehetett megkezdeni. A színház zsufolva volt legte- tejjég, írja az „Ellenőr“, az előadás tiszta jövedelmét az igazgató a földren- gés által sújtott zágrábiak javára aján- lotta föl — a közönség nyugtalanul várta az előadás kezdetét s többszöri tombolással sürgette a nyitány megke- zedését. Végre jóval 7 óra után föllebbent a függöny, — s azzal kitört a tapsvi- har. Hasonlót a német színház alig hal- lott valaha. A chorus, mely a darabot megvölt vala kezdendő, abba hagyta kar- dalát, a közönség tapsolt, éljenzett, zu- gott szakadatlanul. Aztán kilépett Mül- ler Róbert igazgató s hajlengot jobbra- balra, a lámpák elé lépett, midón a tapsolás még miúdig nem szűnt, s be- szélni kezdett. Erzelmes kifejezésére, ugymond, e pillanatban kifejezést talá- ni lehetetlen: de hálát, ezer köszö- net mond a közönségnek részvételeért, jóságáért s elnézését kéri arra, ha tár- sulata nem felel meg mindenben fölada- tának tökéletesen. Hálát mond azért is, hogy Budapest közönsége lehetővé tette, hogy e színházba újra érvényesüljön a német művészet. Szavait újra véget érni alig akaró tombolása a tetszésnek követte, a szinpadra három koszorú, dobtak föl mely között kető babérlevelű volt s ma- gyar szalagu, megindult az előadás, mit sürdü szaggatott meg a közönség viha- ros tetszésnyilatkozata, mely majdnem minden chanssonette-pontot külön meg- méltetett. Az előadás beféjt ztével a kö- zönség a szinpadra tapsolta az igazga- tót, a rendezőt, a ruhatárnokot, a tit- kárt. Megkell még említenünk, hogy a színház egészen ujonnan föl van disztive s az eddig uralgó homályt új csillár osz- latja szét.

— A családnevek magyarosi- tása. Tegnap délelőtt népes értekezlet tartottak a fővárosi iparosok körében, mely a családnevek magyarosítása föl- lött tanácskozott. Az értekezletet Rubin Simon hívta össze s hosszabb beszédben nyitotta meg. Beszédében utal azon nemzetiségi fajosztónre, mely a magyar nemzetben most erősebben ébredt föl mint valaha. Az önföntartásból eredő nemes ösztön egyik részét képzti azon ügy, melyre az értekezletet összehívta. Kicsinynek látszik ez, hatása azonban messzire terjed. Példa erre II-ik József császár 1767. július 23-ki rendelete, melylyel a germanizáció érdekében meg- hagyta, hogy a zsidók német nevet tar- tozeak fölvenni. Azóta van a zsidóknak nálunk családi nevéik, amelyek majdnem kivétel nélkül németek. Sok igaz ma- gyar embernek van idegen hangzású neve, kik részint a költség, részint a fáradtság miatt, mely a név magyarosi- tásával jár, részint talán az ily ügyek- ben való járatlanság miatt, vagy mert az idegen hangzású nevekkel bíró jele- sebbjeinktől példát nem látnak, mások, mert szülőik nevének viselésével kegye- letet vélnék teljesíteni, nem magyarosi- ták nevéket. Végre vannak a kereske- delem és ipar körében, kik ismert cé- gük miatt nem magyarosították meg neveiket s ezekről a külföld azt hiszi, hogy mindnyájan németek. Az értekez- letet azért hívta össze, hogy ezen bal fogalmak megszüntetésére és a névma- gyarítások elősegélyezésére egyesült erő- vel szélesebb körben lehessen működni. Az értekezlet magát megalakultnak ki- mondván, elnökének Rubin Simont, jegy- zőnek Arany Sándort kiáltotta ki, mire a tanácskozás kezdetét vette és többek fölszólalása után elhatározatot: Az értekezlet a névmagyarosítás ügyének minél szélesebb mederben való kiterjesz- tésére, a kiterjesztés módjai meghatározá- sára, a keresztilvitelben való hathatós köz- reműködésre, elnök, jegyző és 12 tagból álló végrehajtó-bizottságot választ. A végrehajtó-bizottság maga állapítja meg ügyrendjét. Tagjai a következők: El- nök: Rubin Simon, jegyző: Arany Sán- dor, tagok: Komlód Gyula, Frank Ant- dal, Steiner Samu és Hecht Fülöp. Az értekezlet fölhatalmazta a végrehajtó- bizottságot, hogy 8 taggal magát kiegé- szíthesse. 2. Megbizatik a végrehajtó- bizottság, hogy a névmagyarosítási 5 fo- rintnyi bélyegilleték törlesztését a kormány- nál kérelmezze és a beadandó kérvényre aláíráásokat gyűjtsön. 3. Amennyiben ki nem vihető a bélyegilletékek törültesése, a szegények helyett a költségeket ado- mányból fődözze a bizottság. 4. Az első pontban megirt hatáskörben a végre-

hajtó-bizottság, minden tekintet nélkül a bélyegilleték törlesési ügyére, működését azonnal és pedig díj nélkül megkezdeni tartozik. 5. Megtegyen mindent a bizott- ság, mit ez ügy érdekében országzerfe megtenni lehet s jónak lát. A végrehajtó- bizottság nyomban ülést tartott s egy- hangulag kimondta, hogy nem magyar neví tagjai neveiket legrövidebb idő alatt magyarosítani fogják, hogy minden va- sárnap délelött 11 től 12-ig az iparosok körében (ferencziek bazára I. em.) ülést tart s ott mindenki személyesen vagy írásban érintkezhet a bizottsággal; végre a következő fölhívást állapította meg, melyet a bizottság tagjai az ügybarátok, egyletek, társulatok utján közzéadni fog. A fölhívás így hangzik: A családnevek magyarosítása érdekében Budapesten 1880. december 26-án tartott értekezlet által kiküldött végrehajtó-bizottság ezen- nel fölhívja mindazokat, kik a névválto- zási 5 frnyi bélyegilleték törlesztését a névmagyarosítás terjedése érdekében óhajtkják és eziránt a kormányhoz be- nyújtandó kérvényt pártolják, jelen ívet aláírni sziveskedjenek.

CSARNOK.

Gambetta.

Zola Emil republikanus. Am belőle ezuttal nem a politikus, hanem a kritikus szól. A pártélet bozóttjaiból a pártatlan kritikusok verőfényes magaslátára emel- kedett.

Onnan nézi és méltányolja ő Gambet- tát a következőleg:

Egy férfiu elvállalja egy másiknak védelmét a törvényeség előtt; aztán meg- választják képviselőnek; aztán belevegyül a politika viharába; majd hatalomra ver- gődik; s íme, e férfiu tíz év alatt arány- talanul nagyra nő, betölti Franciaorszá- got, be Európát; személyével foglalkozik az egész világ, sokkal többet, mint Cor- neille-el, legalább is annyit, mint Voltai- re-val. Nincs lap, mely ne hangoztassa minden reggel nevét. Egyetlen kézmoz- dulata fölött nyolcz napig is elvitat- koznak.

Ez tény. S mi: kritikusok, megfi- gyelőek és tapasztalatgyűjtők, csodálkozva és habozva állunk meg e tény előtt. Hon- nan e dicsőség, e mindenható hatalom?

A kritikus föladata könnyű, mikor egy írval áll szemben. Ott vannak az írott művek, s ezek mindent megmagya- ráznak. Viktor Hugó a század nagy lyri- kusa, mint Balzac nagy regényírója. Ezek kétségtelen tények, mert ott van- nak az írott bizonyítékok.

Hanem egy politikussal szemben min- den elolvad, nincs állandó mű. Az ember kénytelen arra a könnyű homokra építeni itéletét, melyet a legkisebb mozgás kiló- dit helyéből.

Például: itt van a dicsőség és ha- talom tetőpontján Gambetta. Miért van ő ott? S miért inkább ő, mint más? E kér- dések támadnak a kritikusan.

Ep most adják ki több kötetben a Gambetta beszédeit. Ugy látszik, hogy az ő eddigi jogcímé mostani állásához, sza- vajnak hatalmában van. Kétségtelen, hogy nagy szónoki hatalma van úgy a nép föl- lött az utcán, mint a kamarában. E ha- talmat föl kellene bontanunk vegyelemeire, hogy megtudjuk: mi benne a jó és a rossz; de akár a logika és meggyőződés erejé- nek, akár fizikai tulajdonoknak tulajdo- nitjuk, az bizonyos, hogy a szónok el- lenállhatlan tekintélyvel imponál. Már első föllépéseinél mindjárt elárulta e tu- lajdonosságát. Még az ellenézetűek, és az íranta ellenszenvvel viseltetők is elisme- riték, hogy oly zsarnok módon bilincseli le hallgatói figyelmét, hogy barátai már nem is igen szeretnek utána szólni.

S most beszédei ott vannak nyom- tatásban, mind nki olvashatja. S az ember valóban csodálkozva olvassa azokat. Hogyan, ennyi az egész? Hát ezekkel a mondatokkal ijesztette ő halálra a csá- szárságot, verte meg a porost, s vivta ki mindenhatóságát? Ha az ember na- gyobb figyelemmel tanulmányozza beszé- deit, látja, hogy ezek se különbek társai- nál. Ott himbálnak a deklamáció- és tudományos prétenziók között.

Korábbi beszédei korrektebbek a későbbiekénél, Guizot, Thiers és Jules Favre jobban beszéltek. S a maiak közül is legalább vele egy sorba tehető Simon Gyula és Clémenceau.

De azt mondják, hogy mi iró szem- pontból ítélünk; a politikusnál pedig a beszédet nem művek, hanem fegyverek. E szerint tehát a Gambetta műve volna

először is az a magas állás, melyet el- foglalt; azután a köztársaság, melynek megállapítására czélt.

A mi állását illeti, ez valóban oly mű, melylyel bizony meg lehet elégedve. Valahol olvastuk, hogy tövises pályája kezdetén egész nagyravágyása csak egy préfekt-állásig terjedt.

A köztársaságot illetőleg, ez más kérdés. Egy politikai mű fölött — le- gyen az császárság vagy köztársaság — csak akkor ítélhetünk, ha be van fejezve s már termelt is jó, vagy rossz gyümö- csöket. Eddig semmi natározott bizonyít- ték nem szól jósága mellett. Tehát ezzel még várunk kell.

Igy ismét ott állunk az előbbi kér- dés előtt: ha eddig nincs benne egyéb egy tehetséges szónoknál, hogy vihetett oly sokra? Miért inkább ő, mint más. pl. Simon Gyula, vagy Clémenceau?

Lássuk Simon Gyulát. Ez egy oly iró, ki irodalmi tekintetben huszaszor föléri Gambettát. Korrekttül, és nagyon finom ízléssel beszél. Ha beszédei bar- szegyéjtené, az irodalmárok valóágos csémegét nyernének azokban, s már csak alakjukért is maradandók vol- nának. És Simon Gyula mégis népszé- rőtlen lett.

Vagy vegyük Clémenceaut. Ez egy első rangú tudományos képesség. A szá- zad szellemével tartó ifjabb nemzedék első sorában halad. A kamarában egyike azoknak, kik beszédeikben az újabb kor szónokainak tulajdonait: a tisztaságot, világosságot és következetességet jut- tatják érvényre. Beszédei egyszerűek, nem merülnek semmi retorikákba. És mégis, Clémenceau elszigetelten él, nincs semmi befolyása társaira.

Igy áll a kérdés. Ugy-e, hogy érde- kes? Simon Gyula között, ki egy mér- sékelt politikát képvisel, és Clémenceau közt, ki a jövő haladó politikáját sze- mélyesíti, Gambetta egy nagy rést tör magának. Ő az, a mi Simon Gyula, de annak a látszatával, a mi Clemen- ceau lesz. Dogmatikus szellem, ki tudományos szellem czeget ragasztotta hátára.

A történelemben gyakran láthatjuk, hogy a tények így fölragadnak, s előre tolnak egy alakot, hogy betöltsenek vele egy árkot. Aztán elő az idő, mikor az alak hivatása betöltése után letűnik a színterről. Az emberiség halad, de az ember elgázoltatik, mint a kavics, melyet az út javítására helyeztek oda.

Mi lesz Gambetta a jövőben? Ismél- teljük, hogy itt várni kell.

Közelebbi ismerősei azt mondják, hogy nagy kormányzó, közigazgatási, szervező, és reformáló tehetség.

Minden a jövőtől függ. Eddig a hatalomnak csak kellemeit élvezte, a nélkül, hogy kockázatainak ki lett volna téve.

M. P.

ajánlkozik mindenrendű

állampapírok, sorsjegyek, elsőbbségi
kötvények, záloglevelek,

arany és ezüst pénzek stb.

bevásárlására és eladására, nemkülönben

szelvények

beváltására,

627-50-4

továbbá HITELLEVELEK bármely külföldi piaczi áttételére.

LENGYEL LŐRINCZ özvegye

tudatja a t. közönséggel, hogy eddig is legjobb hírnévnek örvendő

butorkereskedését

és

éreczkoporsó raktárát,

hol minden e szakba vágó cikkekben nagy raktárt tart, néhai férje elhalálása után, úgy mint ezelőtt, továbbra is föntartja és minden igyekezetét arra fordítja, hogy vevőit jól szolid áruk, pontos szolgálat és rendkívül olcsó árak számításával minél inkább keléghesse.

Továbbá a koporsón kívül a temetkezésekhez minden egyéb kelek megrendelhetők, u. m.: halottas kocsik, ravatalok, legegyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításig, disz-szolgák, keresztek, koszorúk, szemfedők stb. jutányos ár és pontos szolgálat mellett. 626-50-3

Kényszerű végeladás.

Miután Kiss Dávid háztulajdonos ur a házában birt. üzlet-helyiséget rögtön fölmondá s azt rövid idő alatt el kell hagynom, mely okból üzletemtől végkép megválók, kénytelen vagyok

nagyyszerű áruraktáramat

gyári áron alul leszállított árak mellett

540-50-20

végeladásra

boosájtani.

Kérem a n. é. közönség minél számos látogatását, hogy a mondottak valódiságáról általma nyilják magának meggyőződést szerezni.

Teljes tisztelettel

Polatsek Mór,

a „szegedi menyecskéhez.“

Telek-eladás.

Özv. Kálmán Ferenczné örökösei felsőváros, Maros-utcán 22. sz. a. (rácpiacz-utcza 59. sz.) 323 m. telkük szabadkézből eladó.

Értéke 8000 forint. Bővebb tudósítást ugyanott. 634-3-2

Árlejtési hirdetmény

két millió égetett téglá szállítására.

A nagyméltóságú kir. biztosság részéről 1881 évi január 15-én délelőtt 10 órakor, — műszaki osztályának titkári helyiségben (reáliskola épület) 2.000.000 azaz két millió égetett téglá beszerzésére, illetőleg szállítására, nyilvános ajánlati verseny tárgyalás fog a következő feltételek alatt tartatni:

1. Az ajánlati tárgyalásnál résztvevők írásbeli zárt ajánlataikat, a kellő bánatpénzzel ellátva, a fent kitűzött határidő előtt, két mintatégla kíséretében tartoznak beadni. — A minta téglák jegygyei vagy pecséttel legyenek ellátva, mely jegy vagy pecsét, — minden tévedésnek kikerülése végett, az ajánlatban is világosan kiteendő. —

2. Ajánlat az összes kétmilliónyi téglamennyiségre vagy annak részére is tehető, azonban 500.000 drb azaz: fél millió darab téglá a legkisebb mennyiség, melyen alól ajánlat nem tehető. —

3. Minőségre nézve a szállítandó téglá, első osztályú, jól kiégetett, mészke mentes és egyenletes formájú legyen, és megkívántatik, hogy a téglá egyenesen legyen kiégetve, egyenes éllel és tiszta csengő hanggal bírjon. Méreteire nézve a téglá legalább 29—30 cmtr. hosszu, 14—15 cmtr. széles és 7—7 1/2 cmtr. vastag legyen.

4. A téglának szállítása 1881. évi május 16—31-éig terjedő időszakban kezdendő meg, és egyenletes heti részletek en olykép folytatandó, hogy az egész szállítás legkésőbb 1881 évi szeptbr 15-én be legyen fejezve, szabadságában áll azonban vállalkozónak a szállítást az érintett határidő előtt is megkezdeni és befejezni.

5. Az ajánlatban világosan kiteendő a város belterületének azon részében hol a téglák 250 drbot tartalmazó máglyágban lerakva, fognak vállalkozó részéről átadatni. — A lerakó helynek közelebbi megjelölése, az ajánlatban kiirt városrész keretén belül, — a műsz. osztály részéről történik.

6. Vidéki téglagyárosok részéről teendő ajánlatoknál vállalkozó köteleendő a téglákat, — a megnevezendő vasuti állomáson, — lowrumba saját költségén berakni. Minőségre és mennyiségre nézve a téglá átvétele a műsz. osztály részéről Szegeden történik.

A vasuti szállítási díjt valamint a kirakodási és elfuvarozási költséget ez esetben a kir. biztosság viseli.

7. Tört vagy fél téglák csak akkor lesznek átvéve, ha két egész összeillő darab egy egész téglát képez, és a tört téglák mennyisége az egész tégláknak legfeljebb 10%-át teszi.

8. Az egységi ár, — az írásbeli lepecsételt ajánlatban, ezen feltételek szem előtt tartása mellett, — minden 1000 darab téglá után számokkal és betűkkel kiteendő. — Ez egységárban a téglának ára, szállítása, illetőleg a megnevezendő helyekre való fuvarozása, máglyákban összerakása, továbbá minden netalan fizetendő köveztvám vagy illeték be foglalva legyenek.

9. Az árlejtési tárgyalásnál résztvevők tartoznak zárt ajánlataikhoz minden fél millió téglá után 500 frt bánatpénzt (illetőleg 1 millió után 1000 frt; — 2 millió után 2000 frtot) mellékelni. — A bánatpénz készpénzben vagy pedig osztr. magyar állampapírokból, — ez utóbbit az árfolyan szerint 10% leütésével számítva, — állhat. A kitűzött határidő után a beérkezett ajánlatok, az ajánlattevők jelenlétében bontatnak fel. — Azon ajánlattevők bánatpénzei, kiknek ajánlatai, a tárgyalási biztosság által elfogadhatónak véleményeztetnek, visszatartatnak és csak a szállítás teljes és kifogástalan befejezése után fognak kiutalványoztatni.

10. Az ajánlati tárgyalás eredménye feletti határozat, a kir. biztosság ur Ó Excelentiájának helyben hagyásától tétetik függővé.

11. Ezen ajánlati tárgyalásra vonatkozó részletes szerződési feltételek a kir. biztosság műszaki osztályának titkári helyiségében, — hivatalos órákban megtekinthetők.

Szegeden 1880. évi deczember.

Szegedi kir. biztosság műszaki osztálya.

Gieszriegl és Bauschke

Budapesten, V. kerület, váczi körut 34. és vadász-utcza 5. sz.

Ajánljuk magunkat légszesz- és vízvezetékek előállítására, öntött- és kovácsolt vas vagy asphaltsövekkel; kutak és szivattyukészleteket, teljes fűtési-rendezéseket, kütűnő zuhany- és mosókészleteket, klozet és árnyékszökeket, gőzmosókat és konyhabereendezéseket, légszeszvilágítási tárgyakat minták és rajzok után. — Teljes lég-, gőz- és vízfűtések, legkülönbébb rendszerek szerint légtisztító készülékekkel, fűtőhárítókat, légnymató s villamos ház- és szobatelegraphokat, valamint szöcsövek fölállítást. Csatornázásokat öntött- vagy kőanyagcsövekkel, klozet és árnyékszöcsöveket ólom, ón, kőanyag vagy asphalbtól.

Építkezéshez szükséges minden kigondolható bádogos munkákat részben, egészben, savból és bádogpléből a legjutányosabb árakon. 248-124

Czélyszerű és legalkalmasabb

karácsonyi és ujévi ajándékok

POCSÁTKÓ KÁROLY

saját

lámpa- és köedény-raktárában

Szegeden, hid-utcza, Mayer-féle házban.

Különösen alkalmas ajándékol a legfinomabb porcellánból készült s izlésesen diszített asztali, kávé-, tea-, és Mocca-készletek, mosdó garniturák, patent fogkefe-száritók és kávé-szűrők.

Magyar- és külföldi pate email, haut-relief, bas relief és tűz-zománcozott majolikák.

Nagy választékú üveg és kristály, bor, sör, viz és liquer ivó-készletek, rosa du Barry, Stefánia, Ischia, aquimar, oraguele ez ivadban legdivóbb meglepő szinezetekben.

Öntött, kristály, Malahit és alabaster üvegaruk.

Ditmár R. féle függő, salon- és asztali lámpák, a legjobb világítási képességgel.

625